

kapo IV

Stával kdysi obláčný ranč na supí skále,
když se vrátím do dětských snů stojí tam stále.
Kovbojové probudí den a duní stáda,
ať se vrátí na chvíli jen,to mám ráda.

Příběhy,kde zrada neobstojí,
kde ke štěstí stačí bouda z chvojí,
kůň je ceněn více než-li žena,
tak opačně,aby byla změna.

Stával kdysi obláčný ranč na supí skále,
jak to všechno dopadlo dál,to nevím stále.
V sešitě v tom rozdrbaném,poslední stránka,
chyběla a tak zůstal stín,na duši schránka.

Do ní večer se koukám kdo mě píše,
třeba někdo z lesa u Dobříše,
jehličím to provoněný psaní,
přinesou mi ptáci za svítání.

Stával kdysi obláčný ranč a bude ráno,
koho sny neopouští,tomu je přáno.
Že jsem v ranči uvězněná není tak málo,
denně s novou nadějí žít,to za to stálo ?
stálo žít.